

Každé odmítnutí bolí. Víte to vy a vím to já. Mluvit o tom, když jste odmítnuti je těžké, tak si vychutnejme následujících několik stran a doufejme, že vše dobře dopadne.

Asi před deseti měsíci jsem se seznámil s Teodorem. Vyjimečně jsme si rozuměli. Jezdili jsme spolu ze školy, do školy a odpoledne chodili ven. Cestou ze školy, jsme si dělali srandu z jedné holčiny, která jezdila s námi. Byla to Teova spolužačka a mne nenáviděla. Takhle to šlo několik dnů. Jednou, už ani nevím proč, jsem šel domů ze zastávky jinudy než obvykle. Potkal jsem tu holčinu z autobusu. Měli jsme společnou cestu a dali jsme se do řeči, když nad tím přemýšlím, mluvil jsem jen já, ona se snažila jít co nejrychleji, aby mě už měla z krku. Za nedlouho jsme došli k ní před dům. Tam jsme se rozloučili a já šel domů. Další dny vše probíhalo jako obvykle, ale přece něco bylo jinak. Každý večer před spaním jsem na ni nemohl přestat myslet. V tu dobu jsem to nebral moc vážně, ale časem se to stupňovalo. Nemohl jsem se učit, myslel jsem na ni. Nemohl jsem usnout, myslel jsem na ni. Nemohl jsem hrát fotbal, myslel jsem na ni. Byla to velká změna v mém životě a já se s ní srovnával těžko. Asi po měsíci mi došlo, že nechci být s nikým jiným než s ní. Postupem času mne začal mít za kamaráda a já měl pocit, že vše je na dobré cestě. Byl jsem šťastný a nic mi nechybělo.

Je samozřejmostí, že jsem to vyžvanil Theovi. Teodor byl skvělý kamarád a plánoval jak mi pomůže. A taky se o to patřičně snažil. Když jsme byli v tanečním klubu tak před ni začal mluvit o mě, hodně mě přeceňoval a chválil, abych se přiznal vůbec mi to nevadilo, snad nikdy jsem neslyšel nikoho o mně mluvit tak jako mluvil on. Tehdy mi ten večer připadal krásný, ale jak se dále dozvíte, raději bych ho vymazal ze svého života. Povídal jsem si s ní a přišel jsem na to, že toho máme spousty společného. Poslouchali jsme jsme stejnou hudbu, líbili se nám stejné filmy a navíc ona byla nádherná. Nebylo co víc si přát. Po půlnoci jsme odešli z klubu a cestu, kterou by jsme normálně šli dvacet minut, jsme šli přes hodinu. Nikam se mi nechtělo spěchat. S nikým mi nebylo tak krásně jako s ní.

Jeden z dalších večerů jsem se rozhodl strávit s Teodorem. Šli jsme na večeři. Dali si pivo. Poté za námi dorazili ostatní kamarádi. Už ani nevím proč jsem tenkrát musel na hodinu zmizet. Když jsem se vrátil seděl u stolu už jenom Teodor a byl opilý. Zaplatil jsem, zvedl jsem ho a vydali jsme se na cestu k němu domů. Myslel jsem, že cesta bude veselá, ale to jsem se šíleně mýlil. V polovině cesty mi začal brečet na rameno, že už nechce být sám, a že chce najít spřízněnou duši jako jsem našel já. Ignoroval jsem to. Byl opilý. Odvedl jsem ho k němu domů, uložil a vydal se na cestu na jejímž cíli byla moje postel. Druhý den ráno mi ihned volal a omlouval jsem. Utahoval jsem si z toho ještě potom pořádnou dobu. Chudák si z večera pamatoval pouze to

jak jsem ho ukládal do postele. Uklidnil jsem ho tím, že by to určitě pro mne udělal taky.

V tu dobu jsem s mým kamarádem z dětství Martinem začínal hrát v hudební skupině. Bavilo mne to. V tuto dobu můj život neměl jedinou chybičku. Měli jsme pronajatou místnost jako zkušebnu. Scházeli jsme se často. Hráli jsme známé hity, ale snažili jsme vytvářet i své vlastní písničky což nám tehdy moc nešlo.

Teodor s Martinem se neměli zrovna v lásce. Takže jsem svůj čas musel dělit mezi ně dva, ale na svojí spřízněnou duši jsem si vždycky čas našel ač jsme byli pouze kamarádi. Časem mi nebylo zrovna nejlíp, protože když jsem byl s Teodorem, tak pomlouval Martina a Martin naopak pomlouval Teodora. Dodnes nevím proč se neměli rádi. Tato věc mě na světě fascinovala, fascinuje a zřejmě fascinovat bude, jak je možné, že dva lidé, kteří si nikdy nic špatného neudělali se nemají rádi. Nikdy asi nepochopím význam věty "Oni si nesedli.". Ale zase odbočuji. Jednou v létě mi napsali oba, jestli bych nešel na plovárnu. Já radši napsal oběma, že ne. Nedovedl jsem si představit situaci, že jednomu bych napsal ne, a potom se tam ukázal s tím druhým. Byl to problém, který se se mnou vlekl pěkně dlouho.

Když ve škole nastali vánoční prázdniny, přiběhl za mnou Teodor, že mu rodiče odjíždí na dovolenou do zahraničí a bude mít volný dům. Hned začal plánovat večírek. Připravili jsme muziku, jídlo, pití a Teodor začal